

РЕШЕНИЕ

№ 433

гр. София, 21.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав, в
публично заседание на 29.10.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Ина Андонова, като разгледа дело номер **5756** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-чл.178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, вр.чл.91, ал.2 от АПК и чл.53 от Закона за кадастъра и имотния регистър /ЗКИР/.

Образувано е по жалба на „И.” Е., ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя А. С. Н. срещу ЗАПОВЕД №КД-14-22-350/27.04.2012 г., издадена от началника на Служба по геодезия, картография и кадастър /СлГКК/-гр.С., с която на основание на основание чл.91, ал.1 от АПК е о т м е н е н а негова Заповед № КД-14-22-195/19.03.2012 г. за одобряване изменение в кадастралния регистър /КР/ чрез заличаване данни за [фирма], регистриран собственик на ПИ с идентификатор 70857.23.1343 и вместо това- регистриране данни за „И.” Е. и е о т к а з а н о, на основание чл.59, ал.1, вр.чл.27, ал.2, т.4 от АПК, изменение на КР по заявление №99-1538/13.01.2012 г на [фирма]. Наведеното в жалбата основание за незаконосъобразност на оспорения акт е за противоречие с материалния закон-отменително основание по чл.146, т.4 от АПК, аргументирано с доводи и твърдения за липса на предпоставките на чл.91 от АПК. Иска се Административен съд София град да постанови решение, с което да отмени оспорената заповед и да присъди направените за производството разноски.

Ответникът-началникът на СлГКК-гр.С. и заинтересованите страни в производството по делото- [фирма] и [фирма] не депозират писмен отговор по жалбата в 14-дневния срок по чл.163, ал.2 от АПК.

В с.з. пред Административен съд София-град, жалбоподателят се представлява от адв.М., която поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ по съображенията,

изложени в жалбата. В депозираните по делото писмени бележки допълнително излага, че обратно на приетото в оспорената заповед, пълномощникът на заявителя за изменение на КР на НИ не бил действал без представителна власт. Съгласно чл.25 от Закона за адвокатурата /ЗА/, адвокатът можел въз основа на устно упълномощаване да извърши неотложни действия, когато това се налагало за запазването на правата и законните интереси на клиента. Тези действия могли да бъдат потвърдени писмено от упълномощителя, за което ответникът следвало да уведоми дружеството, а не директно да се позовава на това обстоятелство и да го сочи, като фактическо основание за издаване на оспорената заповед. Не било вярно и това, че [фирма], в качеството на заинтересована страна не било уведомено, тъй като от обстоятелството, че същото било подало молба до ответника с рег.№99-20053/21.04.2012 г. се установявало обратното.

Ответникът се представлява от адв.М., която оспорва жалбата и моли за отхвърлянето ѝ.

Заинтересованата страна [фирма] се представлява от адв.Б., който оспорва допустимостта на жалбата, а при условията на евентуалност-нейната основателност. Допустимостта на жалбата се оспорва с доводи за липса на правен интерес на оспорващия, поради липса на документ, легитимиращ го като собственик на ПИ с идентификатор 70857.23.1343. Неоснователността с жалбата по същество се аргументира с наличието на предпоставките по чл.91 от АПК за издаването на оспорената заповед

Заинтересованата страна- [фирма] не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище за законосъобразността на оспорения административен акт.

Административен съд-София град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.235 от ГПК, вр.чл.144 от АПК и служебно, на основание чл.168, ал.1, вр.чл.146 от АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното:

1. В КР на НИ за район „Студентски“-СО, ЕККАТЕ 70857, одобрен със Заповед №РД-18-28/25.07.2005 г. на изпълнителния директор на АГКК, като собственици на ПИ с идентификатор 70857.23.1343, с площ от 1109 кв.м. са били вписани заинтересованите страни в настоящото производство [фирма], въз основа на нотариален акт №012, т.5, рег.№29725, дело 767 на СлВп при СРС и [фирма], въз основа на нотариален акт №12, т.1, рег.489, дело 50/07.06.2000 г. на Сл.ВП при СРС.

2. Жалбоподателят-„И.“ Е. разполага с документ за собственост-нотариален акт №195, т.І, рег.№8915, нот.дело№176/2005 г. за покупко-продажба на ПИ пл.№1343

3. С Решение №3172, постановено по гр.дело №10209/2006 г. по описа на Софийски районен съд е бил отхвърлен предявеният от „И.“ Е. иск, с правно основание чл.108 от ЗС, срещу [фирма] и [фирма] за ПИ, пл.№1343.

4. Решение №3172 по гр.дело №10209/2006 г. на СРС е било оставено в сила с Решение №3172/1.06.2011 г., постановено по гр.дело №11263/2009 г. по описа на Софийски градски съд.

5. Решение №3172/1.06.2011 г. по гр.дело №11263/2009 г. на СГС е било обжалвано с касационна жалба от „И.“ Е., по която е било образувано гр.дело №1099/2011 г. по

описа на Върховен касационен съд.

6. С Определение №195/01.06.2012 г., постановено по гр.дело №1099/2011 г. по описа на Върховен касационен съд, ВКС I г.о. е обезсилил Решение №3172/01.06.2011 г. по гр.дело №11263/09 г. на СГС и оставеното с него в сила решение от 14.07.2008г. по гр.дело №10209/2006 г. на СРС, поради отказ на „И.” Е. от предявения иск по чл.108 от ЗС срещу [фирма] и [фирма] за ПИ пл.№1343.

7. Междувременно, на 13.01.2012 г. от Ц. Т. М., като пълномощник на „И.” Е., е поискала изменение на КР на НИ за ПИ с идентификатор 70857.23.1343.

8. Към молбата за установяване правото на собственост на „И.” Е. върху процесния ПИ 1343 са били приложени три нотариални акта- №195, т.І, рег.№8915, нот.дело№176/2005 г.; №166, рег.№6952, дело №150/2005 г и №66, т.ХХХ, дело №5826/95 г. От тях и от съдържащите се в административната преписка данни се установява, че дружеството-жалбоподател е придобило правото на собственост върху ПИ 1343 по силата на покупко-продажбата по представения нотариален акт № 195/14.10.2005 г., като неговият пряк праводател Н. П. З. го е закупил с нотариален акт № 166/25.08.2005 г., а неговите праводатели /А. С. А., Н. Ц. А., В. Ц. Л., Д. А. Л., Н. Т., М. И. Г. и Л. К. Г./ са го закупили с нотариален акт № 66/5.04.1995 г. от лица, на които имотът е бил възстановен по реда на ЗСПЗЗ с Решение № 533/20.04.1994 г. на ПК "В." /С. Я. Т., С. Я. Д., К. Я. Ж., Н. Х. Х., В. Х. Ц., С. Д. С. и П. Д. Б./, в качеството им на наследници на В. А. Т. /Я. С./.

10. От посочените в т.1 и т.9 нотариални актове е видно, че същите не установяват настъпило преди одобряването на КР или след това правоприемство за ПИ, пл.№1343 между [фирма] и [фирма], от една страна и на „И.” Е., от друга страна. А при конкуренция на титули за собственост, в административното производство не може да се даде превест, на който и да е от тях, оттук- не може да се установи грешка или промяна в данните за собственика върху ПИ 1343.

11. Нито към молбата от 13.01.2012 г. за изменение на КР на НИ за ПИ с идентификатор 70857.23.1343, нито по-късно в административното производство е било приложено пълномощно за установяване представителната власт на пълномощника- Ц. Т. М. по отношение на „И.” Е..

12. Между страните е безспорно, че Ц. Т. М. е именно адвоката-пълномощник на дружеството-жалбоподател „И.” Е. в настоящото съдебно производство.

13. Страните не спорят, а и в административната преписка липсват данни за обратното, че заинтересованите страни [фирма] и [фирма] не са били уведомени за образуването на производство за изменение на КР на НИ и не е поискано съгласието им за това.

14. Първото им уведомяване е за издадената въз основа на молбата от 13.01.2012 г. Заповед № КД-14-22-195/19.03.2012 г. на началника на СлГКК-гр.С., с която е одобрено изменение в КР на НИ чрез заличаване данните за тях като регистрирани собственици и регистрирането на данни за „И.” Е., като собственик на процесния ПИ. Уведомяването, видно от приложените обратни разписки, е станало на 17.04.2012 г. за [фирма] и на 10.04.2012 г. за [фирма].

15. Видно от изложеното в акта съдържанието, началникът на СлГКК-гр.С. е приел, че приложените към молбата от 13.01.2012 г. нотариални актове изпълват изискванията на чл.58, ал.3 и ал.5 и чл.59, ал.1 от Наредба №3 от 28.04.2005 г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри /Наредба №3/2005 г./ и на основание чл.51 от ЗКИР и чл.57, т.8 от Наредба №3/2005

г. е издал Заповед № КД-14-22-195/19.03.2012 г.

16. На 21.04.2012 г., [фирма], чрез пълномощника си адв.Б., е подало молба с вх.№99-20053/21.04.2012 г. за преразглеждане на Заповед № КД-14-22-195/19.03.2012 г., а в случай, че издателят на акта не намери основание за това, молбата да се счита за жалба срещу същата, подадена до Административен съд София- град.

17. Като е намерил молбата за основателна, началникът на СлГКК-гр.С., издал оспорената в пределите на настоящото съдебно производство заповед, с която отменил, на основание на основание чл.91, ал.1 от АПК заповедта си за изменение на КР на НИ за процесния ПИ и отказал, на основание чл.59, ал.1, вр.чл.27, ал.2, т.4 от АПК, изменение на КР по заявление №99-1538/13.01.2012 г на „И.” Е..

18. Изложените съображения са, че пълномощникът на заявителя по административната преписка Ц. Т. М. е действала без представителна власт, тъй като не била представила надлежно пълномощно по чл.18 от АПК. Липсвало и надлежно уведомяване на [фирма] в качеството му на заинтересовано лице по смисъла на §1, т.13 от ДР на ЗКИР. На последно място е посочено, че с определение на СГС по адм.дело №3260/2005 г., влязло в сила на 13.03.2010 г. била потвърдена Заповед №РД-18-28/25.07.2005 г. на изпълнителния директор на АГКК за одобряване на КК и КР за ПИ с идентификатор 70857.23.1343 със собственик [фирма] и [фирма].

19. От определение на СГС по адм.дело №3260/2005 г., влязло в сила на 13.03.2010 г., макар и от него да не е установим оспорения по делото акт, може да се предположи /доколкото страните не спорят за това/, че производството е било образувано по жалба на праводателите на дружеството-жалбоподател на „И.” Е. срещу Заповед №РД-18-28/25.07.2005 г. на изпълнителния директор на АГКК за одобряване на КК и КР за ПИ с идентификатор 70857.23.1343. Безспорно се установява обаче, че производството по делото е било прекратено поради оттегляне, а не поради отказ от жалбата.

20. Към оттеглянето на жалбата /за разлика от отказа/, законът не прикрепва сила на пресъдено нещо, с която се отрича претендираното от жалбоподателите право. Затова, обратно на приетото от административния орган, не е налице съдебно потвърждаване на Заповед №РД-18-28/25.07.2005 г. на изпълнителния директор на АГКК за одобряване на КК и КР за ПИ с идентификатор 70857.23.1343.

При така приетото за установено от фактическа страна съдът обуславя следните правни изводи:

Жалбата е допустима.

Подадена е срещу акт, който подлежи на оспорване. Безспорно е спазен и 14-дневният преклузивен срок по 149, ал.1, вр. чл.91, ал.2 от АПК, с оглед датата на издаване на заповедта-27.04.2012 г. и датата на подаване на жалбата до съда-09.05.2012 г. Обратно на защитната теза на ответника и ЗС- [фирма], жалбоподателят е лице, легитимирано да оспори заповедта по чл.91, ал.1 от АПК. Заповедта за изменение на КР на НИ, отменена с оспорената в пределите на настоящото производство заповед, е била благоприятна за жалбоподателя. Именно въз основа на първата, той е щял да бъде вписан в КР на НИ за процесния ПИ, поради което и не могат да се черпят аргументи от това, че към момента на издаването ѝ не е бил вписан в него. Той не оспорва заповед за изменение на КР, когато е приложима разпоредбата на §1, т.13 от ДР на ЗКИР, а заповедта за оттеглянето/отмяната на заповедта за изменение на КР. Затова, за доказване на правния му интерес е достатъчно да разполага с титул за собственост, а с такъв той разполага- нотариален акт №12, т.1, рег.489, дело 50/07.06.2000 г. на

Сл.ВП при СРС, в случая. Независимо от отказа на „И.“ Е. от предявения иск по чл.108 от ЗС срещу [фирма] и [фирма] за процесния ПИ, направен на 01.06.2012 г., т.е. след подаването на жалбата до АССГ-09.05.2012 г., правният му интерес не е отпаднал в хода на висящото съдебно производство. Действително отказът от иск погасява възможността ищецът да предяви наново същия иск и към него законът прикрепя сила на пресъдено нещо, с която се отрича претендираното от ищеца- „И.“ Е. право на собственост върху процесния ПИ. Отказът от иск обаче не подлежи на вписване, за разлика от съдебното решение по иск за собственост-арг. по чл.112 от ЗС., а данните за собствениците се установяват само с актове по чл.112 от ЗС /чл.25, ал.3, вр.ал.1 от Наредба №3/2005 г./. След като отказът от иск не подлежи на вписване и нотариален акт №12, т.1, рег.489, дело 50/07.06.2000 г. на Сл.Вп. при СРС не е отменен по реда на чл.537, ал.2 от ГПК, не е отпаднало и легитимиращото му за дружеството-жалбоподател действие, като собственик, в пределите на административното и съдебното-административно производство.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна, при следните съображения:

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган-началникът на СЛГКК-гр.С.. Компетентността на органа произтича от разпоредбата на чл.54, ал.1 от ЗКИР, Заповед №РД-13-59/16.03.2012 г. за оправомощаването му от изпълнителния директор на АГКК да издава по делегация заповеди за изменение на КК и КР и чл.91, ал.1 от АПК, в качеството на автор на оттегляния/отменения с оспорената заповед акт. Жалбата на [фирма] срещу Заповед № КД-14-22/19.03.2012г. за изменение на КР на НИ за ПИ, е подадена 14-дневния срок за оспорването ѝ по чл.149, ал.1 АПК, вр.чл.54, ал.2 от АПК, а обжалваният акт за отмяната ѝ- в 7-дневния срок по чл.91, ал.1 от АПК. Съгласно константната съдебна практика /Решение № 4435 от 29.03.2011 г. на ВАС, постановено по адм. дело № 16424/2010 год., II о.; Решение № 1886 от 11.02.2009 г. на ВАС, постановено по адм. дело № 10905/2008 год., II о.; Определение № 10123 от 06.07.2011 г. на ВАС, постановено по адм. дело № 3560/2011 год., II о. и др/, разпоредбата на чл.82, ал.1 от АПК изключва прилагането на предходния чл.81 АПК, но не и на чл.91 АПК, като нормата на чл. 91. ал. 1 АПК може да се приложи от всеки административен орган, издал оспорения акт, при наличие на посочените в него условия, независимо от това дали е предвидена процедура за оспорването му по административен ред или не, или оспорващият е предпочел да го оспорва пред съда.

Спазена е и установената форма за издаване на административен акт, като в заповедта са посочени фактическите и правни основания за издаването ѝ. Не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила при изясняване на релевантните по случая факти, които субсумират фактическия състав на чл.91, ал.1 от АПК, вр. чл.99, т.1 и чл.146 от АПК по отношение наличието на основание за отмяна на издадения невлязъл в сила акт за изменение на кадастъра-съществено нарушено изискване за законосъобразността му:

Дори и да се приеме защитната теза на жалбоподателя, че обратно на приетото в оспорената заповед, пълномощникът му- Ц. Т. М. /имаща качеството на адвокат/, която е подала заявлението за изменение на КР на НИ, е действала въз основа на устно упълномощаване при условията на чл.25 от ЗА и, че с подаването на жалбата до съда срещу заповедта за отмяна на акта за изменение на КР на НИ, това действие е потвърдено писмено, то безспорно е налице неуведомяване на заинтересованите страни по §1, т.13 от ДР на ЗКИР за образуването на производство за изменение на КР на НИ, което е съществено

нарушение на административнопроизводствените правила. Още по-съществено за съда е обстоятелството, че представените от към заявлението за изменение на КР на НИ нотариални актове не установяват настъпило преди създаването на КР или след това правоприемство между [фирма] и [фирма], от една страна и на [фирма], от друга страна, за ПИ 1343. А при конкуренция на титули за собственост, в административното производство не може да се даде превест, на който и да е от тях, оттук- не може да се установи грешка или промяна в данните за собственика върху ПИ 1343, съгласно чл.57, т.8 и чл.58, ал.3 т.7 от Наредба №3/2005 г., на които се е позовал административния орган за да издаде заповедта за изменение на КР на НИ. В контекста на изложеното, освен при съществено нарушение на административно производствените правила, заповедта за изменение на КР и на НИ е била издадена и в противоречие с материалния закон, поради което са били налице правопораждащите предпоставки за упражненото от ответния административен орган, чрез издаването на оспорената заповед, право на отзив .

При този изход на спора, с решението разноси не следва да се възлагат /чл.172а, т.7 от АПК/ - на жалбоподателя не се дължат, от ответника, такива не са направени и не са поискани от съда, а от заинтересованата страна-[фирма], са поискани, но не са доказани, тъй като липсват данни, договореното възнаграждение в размер на 500 лева за защита, осъществена от един адвокат в договор за правна защита и съдействие №002573/29.10.2012 г., АК-С. 3. да е било заплатено /чл.143 от АПК/.

Мотивиран така и на основание чл.172, ал.2, предл.5 от АПК, Административен съд-София град, II-ро отделение,23-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „И.“ Е., ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя А. С. Н. срещу ЗАПОВЕД №КД-14-22-350/27.04.2012 г., издадена от началника на Служба по геодезия, картография и кадастър-гр.С..

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 от АПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: